

jeg har min Betænkellighed. Jeg vil ingenlunge hverken mistkende eller undervurdere de vistnok agtværdige Bepægggrunde, der have ledet til disse indskærpende Bestemmelser, som findes i det foreliggende Lovudkast. Jeg vil endog saa indrømme, at Brandvæsenet, eller Brandpolitiet, fra sit Standpunkt maa have en vis Berettigelse til at foreskrive saadanne skærpnde Bestemmelser, forsaavidt det skal indestaae for Erstatning af Brandskade; men jeg troer ogsaa, at man i saa Henseende, kan sætte sig paa et altsor eenfaldigt Standpunkt fra Brandpolitets Side, og det troer jeg nok ogsaa er skeet her i dette Lovudkast, og at det er saaledes ogsaa nu, efterat det er kommet hertil fra Landstinget. Jeg skal nu ikke engang gjøre gjældende den almindelige Paaastand, at saadanne meget skærpnde Bestemmelser gjøre Indskrænkninger i den Enkeltes Frihed og Eigendomsret; men der er et andet, mere absolut Hensyn, der paatrænger sig her, saavel som ved alle andre Lovgivningsarbejders Behandling, og det er Hensynet til Consequentserne, nemlig om man ogsaa har Sikkerhed for, at en saadan Lov kan efterleves. Jeg troer nu, at hvis dette Lovudkast bliver til Lov, saa vil en saadan Lov paa en meget trykkende, ja urimeligt trykkende Maade, træffe mange Ciere af Boliger paa Landet, og navnlig den mindst formuende; eller rettere sagt fattige Deel af Huusmandstanden paa Landet, maaskee isærdeleshed i Fiskerlejerne. Forsaavidt som de Enkeltes Forpligtelse med Hensyn til Afstanden efter dette Lovudkast skulde overholdes, og at vedkommende Mand, der skal bygge derefter, saa skal være pligtig til at bruge et vist soltbærende, fastere Materiale, saa vil det falde ham kostbarere, og derved kan det blive et Spørgsmaal, om Vedkommendes Formuesomstændigheder tillade ham en saadan Bygningsmaade. Rigtignok gives der endnu en Udvei, forsaavidt som man kan sige, at hvis han ikke kan bygge sin Bolig og paa den Maade med Hensyn til Afstanden, som Loven bestemmer, og hvor han altsaa skal være hjemfalden til at bygge paa den kostbarere Maade, saa kan han flytte ud og bygge paa den mindre bekvemlige eller mere brandfarlige Maade. Men det er ikke afgjort, at han kan faae Jord at kjøbe, og selv om han

kan faae det, vil den maaskee falde ham for kostbar. Det skulde glæde mig meget, om min Betænkellighed i dette Punkt er ugrundet, men jeg troer neppe, at jeg vil have den Glæde at kunne blive overbevist derom her i Thinget. Det Afslut, som forekommer mig mindst tilfredsstillende af det øvrige af Lovforslaget, det er de Paragrapher, som angaae Bestemmelserne eller Forfristerne for de første Forholdsregler ved Ildbrands Opkomst, navnlig §§ 49, 50 og 51. Det forekommer mig, at jeg savner her fuldkommen udtømmende og bestemte Forfrister, saaledes som man kunde ønske det. Vel siges der rigtignok, at i Tilfælde af Ildbrand paaligger det Enhver, som boer i Nærheden af Brandstedet, og som dertil er skiftet, saasnart han kommer til Kundskab om samme, uophødeligen deels personligen at begive sig derhen — saavidt muligt med sine Brandredskaber — deels paa bedste Maade at sørge for, at ogsaa Andre komme der tilskede. Det skal han gjøre sig Umage for, men man kan ikke rigtigt vide af denne Paragraph, om det ikke ogsaa skulde være Enhver eller den Første den Bedste tilladt at give Brandsignal paa den foreskrevne Maade, navnlig ved at tude i Hornet eller ringe med Kirkeklokken; det staaer rigtignok omtalt i § 51, men der staaer kun, at saasnart Brandfogden har erholdt Kundskab om en udbrudt Ildbrand, skal han lade gjøre Brandalarm og derom underrette Sognefogden. Det forekommer mig, at her er for megen Omstændelighed og altsor mange Omveje ved denne Bestemmelse; thi det er ikke vist, at Brandfogden just er den, der først bliver opmærksom paa Ildbrandens Opkomst. I ethvert Tilfælde kunde der gives Andre, som hurtigere kunne give Brandsignalet. Der findes en heel Deel andre Enkeltheder, som jeg ikke finder ganske heldige. Jeg skal ikke gaae videre ind paa at omtale disse, men kun nævne et Par enkelte i Korthed. § 27 begynder med den Bestemmelse, naar Nogen efter nærværende Lovs Kundgjørelse har opført en Bygning eller i en Bygning gjort nogen Indretning, som er i Strid med de i det Foregaaende indeholdte Bestemmelser, bliver han for denne sin Overtrædelse ved Politiretten at ikende en Mult af 2 til 100 Rd.; men dette Sted skal dog vistnok forstaaes saa-